

בס"ד יא' מנחם-אב ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 19: 22
 צאת השבת - 20: 12
 רבנו תם - 21: 05
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1167
 @ ביום שלישי סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 23: 42
 @ ביום רביעי ט"ו באב, לא אומרים "תחנון".
 @ שבע השבתות הבאות, "שבעה דנחמתא".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת ואתחנן ש"ב ז' בחשוון

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21: 30
 סגולה טובה להשתתף

פפטיד"ן: "נחמו נחמו"
 (ישעיה מ')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

Ⓜ "לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו"

שואל הגר"א מוילנא, מדוע בפרשת ראה (י"ג - ד') כתוב עוד הפעם הענין של "בל תוסיף ובל תגרע" **בלשון יחיד**, ובפרשתנו "תגרעו" **בלשון רבים**? ומתרץ, אצלנו הכוונה שלא יוסיפו על תרי"ג מצוות בכלל, ובפרשת ראה כתוב שבאותה מצוה עצמה "לא תוסיפו ולא תגרעו."

Ⓜ "ואתם הדבקים בה' אלהיכם, חיים כלכם היום"
 "חיים כלכם היום" - אימתי? משתהיו כולכם **אגודה אחת** (כשתהיו מאוחדים ומלוכדים). וכן אתה מוצא, שאין ישראל נגאלים עד שיהיו כולם אגודה אחת, שנאמר: "בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל (יתאחדו עם שאר השבטים), ויבואו יחדיו מארץ צפון... (ירמיה ג, י"ח).

Ⓜ "רק השמר לך"
 לעינינו גופך די אם תקדיש את הזמן המינימלי הדרוש לשמור עליו. "רק" בלשון מיעוט. לעומת זאת, "ושמור נפשך מאוד" - בשמירת הנפש ובטיפול ענייני הרוח-עליך להשקיע מאוד. (עפ"י ה"חווה" מלובלין).

Ⓜ "אלעברה-נא יאראה את-הארץ הטובה"
 לכאורה הרי ברור מאלו שאם יעבור ארצה יראה אותה? אלא, צריך אדם לבקש תמיד כי יראה לו השי"ת את **הטוב הארץ הטובה** - שאראה רק בצד הטוב של ארץ ישראל. (אהל תורה)

Ⓜ "השמע עם קול אלקים מדבר מתוך-האש"
 הנשמע כבר על עם שקול אלוקים מדבר אליו מתוך האש-מכבשנים ותאי גזים ויחי - וישאר חי באמונתו? (ר"מ שפירא מלובלין - פניני תורה)

⊖ בקשתו של משה להיכנס לארץ ותשובתו השלילית של הקדוש ברוך הוא.
 ⊖ אזהרה על שמירת מצוות התורה.
 ⊖ שלוש ערי המקלט בעבר הירדן.
 ⊖ פרשה ראשונה של קריאת שמע.

Ⓜ "זכור ושמור" (היט)
 מה הרמז בשני ביטויים אלה לציין את מצוות השבת. הרוקח: "התחלתן ש"ז, כי ש"ז (307) ימים חול והשאר לקודש: נ"ב שבתות, ו' ימים טובים, הרי נ"ח (58) ימים תהא נח". ב- 307 ימי החול של שנת החמה (365 ימים) מזכירים את השבת לשמרה.

Ⓜ "והיה בוער באש עד לב השמים השך ענן"
 וערפל" ד"א)
 על פניו נראה שתחילת הפסוק מכחישה את סופו, שהרי כיצד אומר הכתוב, מצד אחד, ש"ההר בוער באש", ומצד שני, אומר הכתוב "חושך", הרי במקום שיש "אש" אין "חושך" שולט שם. אלא, מתרץ ה"חזקוני", שניהם, האש והחושך, שמשו כאחד, ומפרש הכתוב כיצד: "וידבר אליכם מתוך האש" קול דברים שהייתם אתם שומעים "ותמנה אינכם רואים" על ידי ה"חושך ענן וערפל" שהיה שם וזאת כיון שלא ניתן להם רשות להסתכל בדמות כבודו.

Ⓜ "ואהבת את ה' אלקיך"
 כותב האלשיך, כידוע "ה'" זו מידת הרחמים, **"אלקים"** זו מידת הדין. פירוש, בין שיתנהג איתך ברחמים, ובין שיתנהג איתך במידת הדין, **תמיד ואהבת את ה' אלקיך**.

Ⓜ "כבוד את אביך ואת אמך"
 תן כבוד להוריק, שכן "למען יאריכון ימידך", אף אתה ירבו שנותיך, תזדקן, ואף אתה תצטרך לבניך שיהו מכבדים אותך.

Ⓜ "ואהבת את ה' אלוקיך"
 "ואהבת" אותיות **האבות**. "בכל לבבך", כאברהם שנאמר בו ומצאת את **לבנו**... "ובכל נפשך", כיצחק **שמסו נפשו** להקב"ה. "ובכל מאדך", כיעקב דכתיב ביה וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך. (בעל הטורים)

פנינת הניבים והפתגמים

בדחילו ורחימו (ארמית) =
ביראה ובהבה, ביראת הכבוד.
דוגמה: קבלתי עלי תפקיד זה בדחילו ורחימו, פנין שהוא רב-אחריות.
מקור: בספרות הקבלה פתוב, שפל מי שרופה ליחד את שם ה', צריך לעשות זאת בכונה שלמה. הנביא ישעיהו בן-אמוץ הוכיח בפרק הראשון את אלה שבאו לעבוד שלא מתוך פונה אמיתית ואמר: **כי תבואו לראות פני, מי-בקש זאת מידכם רמוס תצרי?** (ניבונכו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"יחידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות סעודה רביעית

שאלה: האם חובה לאכול במוצאי שבת פת (לחם) לשם סעודה רביעית שנקראת גם כן ”מלוה מלכה”? (סעודת דוד המלך).

תשובה: בגמרא במסכת שבת (דף קי”ט) אמרו, ”לעולם יסדר אדם שולחנו בערב שבת אף על פי שאינו צריך אלא לכזית, ולעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית”. (יסדר את שולחנו, כלומר, לפרוש מפה על שולחנו דרך כבוד וכיוצא בזה) ומשמע לכאורה שסעודה רביעית על הפת (כלומר עם נטילת ידים וברכת המוציא ואכילת פת וברכת המזון) חובה, כמו הסעודה הראשונה של שבת, שהרי שתייהן הזכרו באותה לשון. וכן כתב הגר”א מוילנא, שמסמיכות מאמרים אלו משמע שסעודה רביעית צריכה להיות עם פת דוקא. וכן פסק הרמב”ם, וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי’ ש). ומרן החיד”א בספרו ”מחזיק ברכה” הוסיף שיש להזהר מאד בסעודה רביעית, ובעת שאוכל יכוין ”ללוות את השבת” ולהשאיר ברכה לסעודות החול. וזאת על פי מה שאמרו במסכת פסחים (קג.) שהדבר דומה למלך שמלויים אותו בצאתו כשם שמלויים אותו בכניסתו. ובספר ”תוספת מעשה רב” (סימן לו) הובא מעשה שפעם אחת חלה רבינו הגר”א מוילנא במוצאי שבת, והיה מקיא ולא היה יכול לאכול סעודה רביעית, ואחר שישן ונרגע, ציוה את בני ביתו שיראו אם לא עלה עמוד השחר עדיין, יפררו לו כזית פת ויאכילוהו בכף כדי לקיים מצות סעודה רביעית. (וכן היה מנהג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק”ל, להקפיד על אכילת סעודה רביעית).

ורבינו יוסף חיים מבבל הוסיף שמעלת סעודה רביעית גדולה שמצלת מחיבוט הקבר.

אמנם מרן הרב זצוק”ל העיר, שלדעת הגאונים אף שודאי חובה לאכול סעודה רביעית, מכל מקום אין חיוב לאכלה עם פת, אלא יכול להסתפק באכילת פת הבאה בכסנין, כגון עוגה (בשיעור כזית, עשרים ושבעה גרם) או אף בפירות. (וכעין זה מורים דברי מרן החיד”א ז”ל).

דין הנשים בסעודת מלוה מלכה

לפיכך כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק”ל שגם הנשים שתדלנה לקיים מצות סעודה רביעית. והוסיף שמובא בשם הרב הקדוש רבי אלימלך מליזינסק, שסגולה לנשים שתלדנה בקלות, שתאכלנה איזה דבר לשם מצוות סעודה רביעית, ותאמרנה בפיהן ”לשם מצוות סעודת מלוה מלכה” ועל ידי זה תלדנה בנקל ובהרווחה בעזרת ה' יתברך. ושמענו כמה מקרים שנראה שהועילה סגולה זו.

לסיכום:

כל הרוצה לזכות בברכה, יאכל סעודה רביעית בבית כנסת ”אוהל מועד” ויִצְפֶּה בשיעורו של הראשל”צ הרה”ג יצחק יוסף שליט”א על גבי מסך ענק, יחד עם עשרות מתושבי יבנה והסביבה (כ”י) ויהנה גם משיעור מרתק ונפלא וגם מסעודה רביעית כשרה למהדרין, עשירה כיד המלך. (מקום מיוחד לנשים)
על זה נאמר: ”טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים”.

מכל מלמד השכלתי

”הפטרות שיבֵּעה דְחַמִּיתָא”

שבע השבתות הקרובות שבתות ”שבעה דחמיתא” רבי דוד אבודרהם מלה רמו נפלא: **ההפטרה הראשונה** היא הפטרת ”נחמו נחמו עמי” שבא כביכול אומר הקב”ה לנביאים לנחם את עם-ישראל.

ההפטרה השנייה היא ”ותאמר ציון עזבני ה'” שכביכול ציון חושבת שה' עזב אותה כי הוא לא בא לנחם אותה בעצמו.

הפטרה השלישית היא ”ענייה סוערה לא נוחמה” שבה הנביאים אומרים כביכול לה' שציון לא נוחמה.

ההפטרה הרביעית היא ”אנכי אנכי הוא מנחמכם” שבה כביכול אומר ה' לנביאים שהוא ינחם את ציון בעצמו.

שלושת ההפטרות האחרונות הם ניחומים של הקב”ה לציון ועם ישראל.

כותב רבי יוסף ישר ב”שרשרת הדמעות”: לאחר שעברנו את ימי ”בין המצרים”, שהם כאמור, ימי יגון, צער ואבל על חורבן בית מקדשנו, נכנסים אנו לימים של ”נחמה”.

הבכיה והדמעה הן ביטוי לכאב. הבכיה היא ביטוי לסערת רגשות פנימיים, הזורמים בתוך נככי הנפש, שנוצרים מתוך כאב שהולך ומתעצם, עד שהוא פורץ החוצה בזרם של דמעות צורבות ולוהטות.

”ט”ו באב”

❏ **לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים”.**

בט”ו באב בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו ומחוללות בכרמים.

פשוטות שבהן מה היו אומרות?

בחור, שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך....

יפיפות שבהן מה היו אומרות?

תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא לנוי.

מיוחסות שבהן מה היו אומרות?

תנו עיניכם למשפחה, לפי שאין אשה אלא לְבָיִים.

מכוערות שבהן מה היו אומרות?

קחו מִקְחָכֶם לשם שמים ובלבד שתעטרונן בהובים” (משנה תענית פרק ד' ובגמ' ל”א ע”א).

❏ **”שמע ישראל”**

חז”ל אומרים, שבקריאת שמע יש רמ”ח תיבות כנגד רמ”ח איברים וכל תיבה נותנת חיות לאבר אחד, אבל צריך לצרף גם את המלה אמת כדי שיהיו רמ”ח תיבות, וזה מרומז בפסוק – **”ואתם”** אותיות **אמת**. ”הדבקים בה’ אלוקיכם” אם מצרפים את המלה אמת לה’ אלוקיכם אז חיים כולכם היום, זה נותן חיות לכל האברים.

מה מילה טובה יכולה לעשות

סיפור חיים על אדם מיוחד שחי בינינו. מדובר באחי הקטן. אני כותבת על "אחי הקטן טוביה" אני בת 75 וכל אח שהוא מתחת לגיל הזה נכנס להגדרה של "אחי הקטן". הורי עלו לארץ בשנות החמישים עם חמישה ילדים, ועוד ארבעה נולדו כאן. היינו עניים וחסרי כל. התגוררנו במרכז הארץ, אבי לא התאקלם וממילא לא הצליח למצוא פרנסה, וחיינו בעוני אמיתי. המשפחה גדלה, תשעה בנים ובנות בלי עין הרע. אני הייתי השנייה. טוביה נולד פג, בזמנים שבהם רוב הפגים לא היו שורדים, ואלה שכן, סבלו מבעיות התפתחות.

הוא היה איטי יותר, נולד בזמנים שעדיין לא קטלגו ילדים בכל מיני שמות. אבל אנחנו ידענו שהוא איטי, וככל שגדל יכולנו לראות את הקשיים שלו.

בבית הספר לא היה מפריע ולא לומד. החברים אהבו אותו, והיו משתפים אותו בדרכם: היה רץ להביא להם את הכדורים, והיו משבחים אותו, לא כניצול אלא כשיתוף, ונותנים לו להיות בחברתם. כשסיים את בית הספר, נפרדו רוב החברים והלכו לשיבות טובות. הוא לא הצליח להתקבל לשום מקום ונשאר בבית. היה עוזר לנו בעבודות הבית, לאבא שלי בקניות, לאמא שלי בבישולים, ובין לבין היה משוחח איתנו, מתעניין ובעיקר מחמיא. הוא היה עושה זאת בדרך כל כך מופלאה. באחד הימים כשהיה בן 16 הלכתי עם טוביה לקניות בשוק. העמסנו סלים בכל טוב, וכשסיימנו את הקנייה נוכחנו לדעת שהחמצנו את האוטובוס האחרון. טוביה שאל אותי: "אולי נשאר לך כסף וניסע בטקסי?"

"טקסי" היה רק לעשירים, ואנחנו היינו רחוקים מזה. אבל הוא שכנע אותי שאבא לא יכעס ואם כן, הוא ייתן מומי הכיס שלו. הסכמתי. עצרנו טקסי.

נהג דיבר איתנו על כל מיני נושאים וכשהגענו אל היעד, אחי אמר לו: "אתה יודע, אתה נהגת ממש טוב". אמר הנהג, "אתה צוחק עלי?".

"לא. אתה באמת נוהג טוב, ראיתי איך אתה אווז את ההגה ביד אחת ואיך תמרנת שם בין הרכב הכחול החונה, לבין המדרכה, אתה רואה שאני לא אומר סתם. אתה לא סתם נהג. אתה נהג אלוף".

הנהג נראה כמו אחד שזכה זה עתה בפיס. "תשמע, בחור. אני מסיע כל יום המון אנשים כבר עשר שנים בחיים שלי לא אמרו לי מילה טובה על העבודה".

"הם כנראה לא מבינים במהיגה", ניחם אותו טוביה. "אלאני אותו: "אדוני, כמה צריך לשלם?". הוא חשב רגע ואז נמלך בדעתו ואמר: "לא צריך. הבחור המתוק הזה מוצא חן בעיני, הנסיעה בחינם".

עברו מספר שנים. כמה מאיתנו התחתנו, ובסוף גם טוביה מצא את השידוך שלו. אישה טובה וחכמה, יותר פלפלית ממנו. הזוגיות שלהם הייתה משהו שכולנו התפעלנו ממנה. שניהם היו מסורים אחד לשני בצורה שלא תיאמן. שנים אחדות טוביה לא עבד, אך דאג לצרכי הבית, לאוכל ובגדים.

בני אדם שנתקלו במילותיו הנעימות ובמחמאותיו פשוט דאגו לרווחת משפחתו. עם ילדיו הצליח מאד, בין השאר משום שהיו לו קשרים עם המורים. הוא היה עושה כזה פרסום לכל מורה, טורח ללכת למנהל ולספר בשבח, מתעכב עם האנשים שהתפללו איתו במניין, עם השכנים, עם ההורים עם ילדיו, ואתנו

האחים. מתייחס לכל ילד וילד, איזה פדגוג ואיש חינוך הוא. טוביה באמת האמין בזה, ואתם יודעים מדוע? כי זה מה שהם הפכו להיות אחרי שטוביה הליל אותם כל כך. כשאתה יודע שמישהו תולה בך כל כך הרבה תקוות – אתה לא מאכזב אותו. כולם נתנו לטוביה את כל מה שיכלו, והתוצאה היא שהילדים שלו תמיד שגשו והצליחו, בין אם בכישרון הטבעי שלהם ובין אם עקב ההשקעה שהשקיעו בהם מוריהם, שרצו להיות ראויים למחמאות של טוביה. טוביה היה מאיר את חיי האנשים, גם אם היו אלה חיים פשוטים. עם השנים החל טוביה להתפרנס.

תיווך עובדים למוסדות, ספקים למשרדים, עיתונים לפרסום. מפרסמים למוצרים בזול ועוד. פשוט הכיר עשרות אלפי אנשים, וידע מה כל אחד מהם עושה וכמה טוב מה שהוא עושה. מתווך זירות ומשבח את הדירה וגורם לחשק לרכוש אותה, והיה עושה זאת בדירות, במשרות, בבתי עסק ובעיקר באנשים.

ואשתו בחכמתה הייתה חכמה מספיק כדי לא לפגוע בתום ובטוהר של טוביה, לכן ניהלה את כל העניין מהבית, והייתה מתעניינת במעשי בעלה.

מבלי ששמנו לב, טוביה נהיה עשיר ובעל נכסים. אשתו אשת החיל, ידעה לחסוך כל פרוטה ולרכוש נכסים בפרוטות, לשפץ אותם באמצעות צי של בעלי מלאכה שאהבו את טוביה, והיו עושים זאת בחינם.

הנה, מצאתי שם מדויק למקצועו של טוביה: "מאכער". טוביה היה מאכער שהקשרים שלו היו חובקי עולם. התינוק הפג, הילד החולמני, הבחור האיטי, עשה זאת. הצליח בחיים ובזכותו הפכה משפחתנו מענייה מרודה לאמידה.

כשאני חושבת על כך, הכל בגלל היכולת שלו להחמיא, לתת מילה טובה, לעשות טוב לאנשים.

לפני מספר שנים חלה טוביה. הוא מעולם לא היה בריא. כנראה גופו החלש לא היה עמיד מספיק. אושפז לתקופה, ובמהלכה הצליח להקסים את כל צוות בית החולים, מהרופא הבכיר ביותר עד למנקה. כולם זכו ממנו ליחס, בכלום התעניין. את כולם שיבח והילל והאיר. מה שגרם לכולם לתת לו ובעצם לכל המחלקה יחס מסור ומיוחד במינו.

אחד הפרופסורים אמר: "האיש הזה שינה לנו את הצוות, וגרם לכולם להיות אכפתיים ולשמוח בעבודתנו". לאחר מחלה לא ארוכה נפטר, והוא בן 66. בשעותיו האחרונות היה מוקף בבני משפחתו באחי ובאחיותיו, וכולנו שרנו לו את השיר "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו".

זה הסיפור על אחי טוביה, שלכמותו החיים אינם מאירים פנים, אך בשל יכולתו ליצור מציאות של טוב, להאיר על בני האדם – הם החזירו לו מאורם וכך הוא גבר על חסרונותיו ועל קשייו והצליח להקים דור ישירים מבורך, להצליח ולשגשג.

אני חושבת על היכולת הזו, האם עניינו עיוורת מלהבין שלתת זה בסוף לקבל, שהיכולת להחמיא משנה את העולם לטובה, גם את העולם שלך? מדוע איננו יודעים מה מילה טובה יכולה לעשות, מה משפט טוב ומה נאום שלם של שבח מסוגל לחולל לזולת, ובסופו של דבר לכולנו?!

ש"שבת ז'חמור"

"ז'חמו ז'חמו עמי יאמר אלוֹקִיכֶם" (מתוך ההפטרה)

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כיבוד הורים

אחד ההבדלים בין עשרות הדיברות שבפרשת "יתרו" לאלו שבפרשת "ואתחנן" הוא הנימוק למצוות כיבוד הורים:

"כבד את אביך ואת אמך כאשר ציווך ה' אלוֹקֶיךָ, למען יאריך־ךָ ימֶיךָ ולמען יטֵב לָךְ על האדמה וכו'". יש דרכי חינוך שונים. יש חינוך שמדגיש את המחוייבות, את ה"צריך", את ה"נכון", את ה"אמת". ויש חינוך שמדגיש את ה"טוב", את ה"נעים", את ה"כדאי".

בכל חינוך מעלותיו וחסרונותיו. למעשה אין הרבה פריבילגיה של בחירת סוג החינוך, כיוון שלכל דור יש פשוט שפה משלו. עומדים אנשי חינוך מהדור הקודם ואינם מבינים איך הדור הנוכחי פשוט לא מבין מה הם רוצים, וכן להיפך, המחנכים פשוט לא מבינים את השיח של הדור החדש.

"בעולם הזה תורה נתתי לכם, לעתיד לבוא חיים אני נותן לכם."

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וזיווג הגון במהרה **לדור, עדן ואוראל** שישלחו בכל מעשיהם

פרוכה שלימה
כ'משיה ומזל כהן שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וזיווג הגון במהרה **לדור, עדן ואוראל** שישלחו בכל מעשיהם

פרוכה שלימה
כ'חיים היידה בן ז'קלן הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות טובות ונעימות

צינות העלון מודה
לכל המס"עם והתזומים לעלון "אברהם יגל" לכל המתקשרים למערכת פעירים ומאירים את עיננו חידושים, הערות והארות וסיפורים מרגשים מהחיים, ניתן למסור למערכת **בטל' 054-7743834 08-9437333**

עשרים ושלוש שנים משרדים
את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בליווי בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יחזק יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. ג"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלל"

פרוכה ואיחול"ט
ליוסף ואביגיל עסיס לרגל הולדת הבת יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה תזכר לחפתה שחפציה בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה **לאהרן וצביה רפי** ולמשפחת עסיס

פרוכה שלימה
ליוסף ברדה בן זולה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות **עם רעייתו נסריה**

פרוכה שלימה
כ'נאית ישראלית בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות ותרווה נחת מיוצא חיקיה

פרוכה שלימה
לפארים ויובד נסימי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

כל הישועות והברכות
לש'ושיה ז' בשמעה שתרמה לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתה והצלחת כל ילדיה אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וננייה ותרווה מכלם נחת ושלווה

לעיני הצנועה והענוה **עליזה צחייה** בת דינה ז"ל טז' אב פקידת שנתה

לעיני הצנועה והענוה **ציון מוסאי** בן שבתאי ורחל ז"ל ביום שני יג' מנחם-אב 18:30 - בבית העלמין 19:10 - מנחה, וברכות, דברי תורה וערבית בבית אברהם ויובד מוסאי רח' דוד אלעזר 34 יבנה שימלץ טוב בעד משפחתו

למשפחת ליביה חיקיה צוות "אברהם יגל" משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והענוה **איש החסד מנחה הרביס בצלאל לביא** בן שויה ויחיא ז"ל שנפטר א' אב תשפ"ג נערך תנחומינו למשפחה הרופא לשבורי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים

פארה מנחת
בשעה טובה מוצלחת נפתח שיעור מעניין ומרתק מפי הרב **בצלאל בויס** הי"ו בכל יום שני בשעה 20:30 בבית הכנסת "אברהם אבינו" רח' דוד אלעזר יבנה. **כל הציבור מוזמן**

רפואה שלימה
לאסתר אהרוני בת גוהר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות **עם בעלה יוסף**

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

מרדכי (מורד) מוסאי בן אסתר ז"ל שלמה יום-טוב בן טאוס ז"ל יעקב נאמן בן חנוס ואהרן ז"ל יצחק סגב בן אסתר ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל פרייחה גולן בת רבקה ז"ל

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף יערוז בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברכוסה ז"ל בצלאל לביא בן שויה ויחיא ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל גאולה בת רומיה ז"ל פרוחה אסתי בת סולטנה ז"ל

אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיה הי"ו שרה-ביבי לארי בת רבקה מנבית חנה דויד בת שרה מנבית דינה מוסאי בת חנה מנבית זליה נסימי בת גורג'יה מנבית בהטרי ארשאנן בת נוצר מנבית דינה לזרי בת סולטנה מנבית זינה בת מיכל דוד מנבית

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו ישראי מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן זליה וסביח הי"ו אסתר אהרוני בת גוהר מנבית נהיית ישראל בת שרה מנבית ריחן-רחל בת ג'יראן מנבית מרגלית מוסאי בת שמחה מנבית ליליה הרוני בת מרי מנבית

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור